

PRINT* vzporedno z imenom datoteke. To je lahko število med 1 in 127.

Vsak zunanji priključek (printer, disk-drive, kasetofon) v sistemu ima svojo številko, na katero odgovori. Številka priključka se uporablja zato, da določimo, na katerem priključku odpiramo datoteko. Če to številko izpustimo, bo računalnik poslal podatke na priključek s številko 1, to pomeni na kasetofon.

Tudi ime datoteke lahko izpustimo, toda pozneje v programu ne smemo klicati datoteke z imenom, če ji tega nismo dali v OPEN stavku. Če shranjujemo podatke na kaseto, bo računalnik predpostavil, da je adresa 0, kadar izpustimo številko adrese v READ stavku. Adresa, ki ima vrednost 1 odpre datoteko na kasetofonu za pisanje. Ko zaključimo pisanje, moramo tej adresi dati vrednost 2. To preprečuje, da bomo podatke po koncu datoteke, kar lahko povzroči ?DEVICE NOT PRESENT napako. Pri diskovnih datotekah so na razpolago številke adres med 2 in 14, druge številke imajo posebne pomene v DOS ukazih. Če uporabljamo disk-drive, moramo določiti številko adrese.

Ime datoteke je string dolg največ 16 znakov ter ga lahko tudi izpustimo, kadar uporabljamo kasetofon ali printer. Če izpustimo ime datoteke, bo to avtomatično programska datoteka, razen če ni dan mod. Sekvenčne datoteke odpremo za branje z mod = R (reading), razen če ne določimo, da bomo datoteko pisali mod = W (writing). Relativne (REL) in sekvenčne datoteke lahko uporabljamo le na disketi. Če poskušamo formirati datoteko preden smo jo odprli, nam javi ?FILE NOT OPEN napako. Če hočemo odpirati datoteko za branje, ki je ni na disketi, nam javi ?FILE NOT FOUND napako. Če odpremo datoteko z imenom, ki že obstaja na disketi, se izpiše sporočilo FILE EXISTS. Pri datotekah, ki jih odpremo na kaseti, pa teh sporočil ni; datoteko lahko napišemo preko podatkov, ki smo jih že shranili, zato moramo biti pri formiranju datotek na kaseti previdni.